خپلواکی استقلال
www.esteqlaal.net

نوشتهٔ منسوب به" لمبه رنگریز" یکشنبه ۱۱ اکتوبر ۲۰۲۶

افغانستان نویو قبرونو ته اړتیا نه لری

افغانستان او د افغان ځوان وینه د خرڅلاو مال نه دي

۹ اکتوبر ۲۰۲۶

پرېږدئ چې یو غږ د دې خاورې له یوه سره تر بله ورسېږي:

افغان ځوان سودا نه دی.

افغان ځوان مهره نه دی.

افغان ځوان د مرګ مزدور نه دی.

افغان ځوان د خرڅلاو وړ نه دی.

او د افغان ځوان وینه باید هېڅکله د جګړې د کوم سوداګر او د تباهی د کوم دلال د معاملې پانګه نه وي.

د وینې د سوداګرو، د ناهیلۍ د دلالانو او د پنځوس کلنې ورانۍ د کسبګرو بربندېدل.

د ځوانانو د وینو پلورونکي، د افغانستان د بېوزلۍ په بازار کې د مرګ دلالان.

د جګړې ګیدړان، د مړو لاشه خواره, د وینې سوداګر څنګه د افغان ځوان له لوړې شتمنې جوړوي؟

افغان ځوان د خرڅلاو وړ نه دی.

د وینې سوداګر او د افغانستان د نسل ګورکنان.

د یو ځوان بیه: څو موټې ډالر او یو چوپ قبر.

د مرګ دوکان پرانیستی دی؛ د ځوانانو د وینو پلورونکي وپېژنئ.

د مور له اوښکو تر د جګړې دلالانو بانکي حسابونو پورې.

له پنځوسو کلونو راهیسې د افغانانو په جنازو سوداګري, نور بس دی.

د مرګ مزدوران، د بېوزلۍ ښکارکوونکي او د افغانستان د راتلونکې قاتلان.

salamwatanam@gmail.com

کله چې وینه پانګه شي او وطن قرباني.

نقابونه وشکوئ, دا مبارزین نه دي، بلکې د وینې سوداګر دي.

افغانستان د خوبونو هدیره نه ده, د ځوان نسل لپاره خبرداری.

افغان ځوان د خرڅلاو وړ نه دی.

له پنځوسو کلونو راهیسې د دې خاورې هدیرې نه مړېږي.

له پنځوسو کلونو راهیسې میندې د لالایۍ پر ځای ویرنې وایي.

خویندې د خپلو ورونو د ودونو د هیلو پر ځای، تور چوکاټ شوي انځورونه په غېږ کې نیسي.

ماشومان خپل پلرونه په یادونو کې پېژني، نه په غېږو کې.

له پنځوسو کلونو راهیسې افغانستان په اور کې سوځي، خو عجیبه دا ده چې تل داسې کسان وو چې له همدې اوره یې ډوډۍ خوړلې ده.

هره جګړه قرباني لري.

خو هره جګړه سوداګر هم لري.

قرباني بېوزلی ځوان دی.

خو سوداګر هغه چاغ او فربه سړی دی چې د مېز تر شا ناست وي.

قرباني هغه کارګر دی چې شپه وږی ویده کېږي.

خو سوداګر هغه څوک دی چې د ده له اوښکو ټرونونه جوړوي.

قرباني هغه ځوان دی چې د یوې مړۍ ډوډۍ لپاره سرګردان وي.

خو سوداګر هماغه دلال دی چې د هغه له ناهیلۍ د قدرت زینې جوړوي.

ګرانه ځوانه!

کله چې ستا نس وږی وي، کله چې دې جیب تش وي، کله چې راتلونکې درته تیاره ښکاري، هماغه وخت دی چې ښکارکوونکي ستا لور ته راځي.

هغوی هېڅکله ځانونه د ښکارکوونکو په نوم نه معرفي کوي.

ښایسته نومونه خپلوي.

یوه ورځ ځانونه د وطن ژغورونکي بولي.

بله ورځ ځانونه د آزادۍ مبارزین معرفي کوي.

کله سیاسي فعالان شي.

کله د عدالت مدافعان.

خو د دغو رنګا رنګ شعارونو تر شا یو ډېر بدرنګ حقیقت پټ وي:
د ناهیلی د پېر او پلور بازار.
هغوی ستا درد نه درملوي.
هغوی ستا درد په پانګه بدلوي.
ستا بېوزلي د هغوی د سرو زرو کان دی.
ستا بدمرغي د هغوی د سوداګرۍ دوکان دی.
ستا د مور اوښکې د هغوی عاید دی.
ستا جنازه د هغوی د پرمختګ زینه ده.
هغوی د وطن خبرې کوي، خو خپله پانګه د وطن د ځوانانو له وینو ترلاسه کوي.
هغوی د غیرت خبرې کوي، خو هېڅکله خپل اولادونه ډګر ته نه استوي.
هغوی د قربانۍ کیسې کوي، خو قرباني تل د خلکو زامن وي.
هېڅکله د دوی خپل اولادونه نه وي.
د افغانستان تاریخ وپلټئ.
د جګړې څېرې بدلې شوې.
بیرغونه بدل شول.
شعارونه بدل شول.
خو یو څه همېشه ثابت پاتې شول:
د وینې سوداګر.
یو نسل ولاړ.
بل نسل قرباني شو.
خو بیا هم دلالان ژوندي پاتې شول.
بیا هم شتمن شول.
بیا هم یې کورونه لوی شول.
بیا هم یې حسابونه ډک شول.
خو د افغانستان میندې بیا هم تورپوشې پاتې شوې.
نن هم هماغه لوبه روانه ده.
بیا داسې کسان پیدا شوي چې د افغان ځوان بېوزلي فرصت ګڼي.

salamwatanam@gmail.com

بیا داسې کسان پیدا شوي چې ناهیلی ښکاروي.

بیا داسې کسان پیدا شوي چې غواړي د دې ملت له ټپونو زینې جوړې کړي.

پوښتنه وکړئ:

که هغه لار چې دوی یې وړاندیز کوي دومره سپېڅلې ده، نو ولې یې خپل اولادونه مخکښ نه دي؟

که موخه خدمت وي، نو پیسې له کومه راځي؟

که آرمان رښتینی وي، نو د معاملې بوی ولې ترې پورته کېږي؟

که وطنپالنه وي، نو شخصي ګټه ولې تر شا ترې ښکاري؟

افغان ځوانه!

ته سودا نه یې.

ته وسیله نه یې.

ته مهره نه یې.

ته د چا د توري خوله نه یې.

ته د یوه ملت پانګه یې.

ستا تر ټولو لوی دښمن یوازې بېوزلي نه ده.

یوازې بېکاري نه ده.

یوازې هجرت نه دی.

ستا تر ټولو لوی دښمن هغه څوک دی چې غواړي ستا له بېوزلۍ ګټه واخلي.

هغه چې غواړي ستا له قهره ګټه واخلي.

هغه چې غواړي ستا له لوږې ګټه واخلي.

هغه چې غواړي تا د خپل قدرت د ماشین تېل کړي.

هغوی له مرګه نه وېرېږي، ځکه پخپله نه مري.

هغوی د ماشومانو له یتیمېدو نه وېرېږي، ځکه د دوی خپل ماشومان نه یتیمېږي.

هغوی د ښځو له کونډېدو نه وېرېږي، ځکه د دوی خپلې کورنۍ قرباني نه کېږي.

همدا د دوی د بې رحمۍ راز دی.

همدا د دوی د سخت زړتوب راز دی.

هغه څوک چې د خلکو ځوانان د خپلو شخصي خوبونو لپاره قرباني کوي، نه مشر دی، نه ژغورونکی او نه مبارز.

هغه سوداګر دی.

د ویني سوداګر.

د مرګ دلال.

د بدمرغۍ کسبګر.

افغانستان نویو قبرونو ته اړتیا نه لري.

افغانستان نویو داغدولو میندو ته اړتیا نه لري.

افغانستان بل سوځېدلي نسل ته اړتیا نه لري.

بس دی.

پنځوس کاله بس دي.

پنځوس کاله اوښکې بس دي.

پنځوس کاله جنازې بس دي.

پنځوس کاله دوکه بس ده.

افغان ځوانه!

هر لاس چې ستا پر لور درغځېږي، له نیولو مخکې ورته وګوره.

هر شعار چې اورې، له منلو مخکې یې وازمویه.

هره وعده چې درکول کېږي، له منلو مخکې له ځانه وپوښته:

ګټه څوک کوي؟

که د دې پوښتنې ځواب دې وموند، ډېر نقابونه به ولوېږي.

زده کړه چې د خپل ژوند د پلورلو پر ځای خپل راتلونکی جوړ کړې.

زده کړه چې د قرباني کېدو پر ځای ژوندی پاتې شې.

زده کړه چې د جګړې د سوداګرو تر ټولو لویه ماتې هغه ورځ ده چې افغان ځوان نور حاضر نه شي خپله وینه د سیاست او قدرت په بازار کې لیلام کړي.

او هماغه ورځ به د افغانستان د بري ورځ وي.

د ویني سوداګرو او د ناهیلۍ ښکارکوونکو ته خطاب

او بیا هم باید وویل شي:

شرم دې وي پر هغو کسانو چې د افغان ځوان له بېوزلۍ د مرګ فابریکې جوړوي.

شرم دې وي پر هغو کسانو چې وړې نسونه په نښه کوي او د څو ډالرو په بدل کې تابوتونه خرڅوي.

شرم دې وي پر هغو کسانو چې پخپله په سيورو کې ناست وي، خو د خلکو ځوانان د مرګ سوځنده لمر ته استوي.

دا خاوره د دښمن له لاسه تپي شوې، خو تر هغه زيات د دلال له لاسه تپي شوې ده.

دښمن مخامخ راځي، خو دلال زموږ له منځه راپورته کيږي.

دښمن پر تا ټوپک نيسي، خو دلال موسکا کوي، وعدې درکوي، شعارونه درکوي او بيا دې د کندې تر غاړې رسوي.

تر ټولو لوی جنايت يوازې د انسان وژنه نه ده.

تر ټولو لوی جنايت دا دی چې يو ناهيلی ځوان د دروغجنو هيلو په نوم وغولېږي.

دا دی چې لوږه د ښکار وسيله شي.

دا دی چې د مور اوښکې د سوداګرۍ پانګه وګرځي.

دا دی چې د افغانستان له هديرو بانکي حسابونه جوړ شي.

ايا دې ملت لږه وينه ورکړې ده؟

نور څو نسلونه بايد قرباني شي؟

نورې څو ميندې بايد په چوپتيا کې ژړې شي؟

نورې څو خويندې بايد د هغه ورور په تمه پاتې شي چې هېڅکله به بېرته راونه ګرځي؟

نور څومره ماشومان بايد د پلار له انځور سره لوی شي؟

له پنځوسو کلونو راهيسې افغانستان د نورو د جاه طلبيو تاوان ورکوي.

له پنځوسو کلونو راهيسې افغان ځوان مري او د جګړې سوداګر لا شتمنېږي.

نومونه بدل شوي، خو معامله هماغه معامله ده.

پرون د يو بيرغ لاندې وه.

نن د بل بيرغ لاندې ده.

پرون به يې په يو شعار غولول.

نن په بل شعار غولوي.

خو د دې ټولو لارو په پای کې يو ګډ منزل ښکاري:

هديره.

هماغه هديره چې د دې ملت غوره زامن يې تېر کړي دي.

افغان ځوانه!

salamwatanam@gmail.com

هر څوک چې تا مرګ ته رابولي، ترې وپوښته چې پخپله چېرته دی؟
اولاد يې چېرته دی؟
کورنۍ يې چېرته ده؟
ولې تل بايد ته قرباني شې؟
ولې تل بايد ته خپل ژوند ورکړې؟
ولې تل بايد ته يتيمان پرېږدې؟
که هغه لار چې درته ښيي رښتيا هم د نجات لار وي، نو ولې خپله پرې مخکې نه ځي؟
که پر خپلو ادعاوو باور لري، نو ولې بيه يې بېوزله خلک پرې کوي؟
ترخه حقيقت دا دی چې د جګړې ډېری سوداګر له مرميو نه وېرېږي، ځکه مرمۍ د دوی پر لور نه وي.
له چاودنو نه وېرېږي، ځکه خپل اولادونه د چاودنو لارې ته نه استوي.
له مرګه نه وېرېږي، ځکه مرګ يې د نورو لپاره نسخه کړی دی.
دا اتلان نه دي.
دا ژغورونکي نه دي.
دا د ورانۍ انجينيران دي.
دا د بدمرغۍ سوداګر دي.
دا هغه کسبګر دي چې اصلي پانګه يې د ځوانانو جنازې دي.
هر ځوان چې دوکه شي، د دوی لپاره نوې معامله ده.
هره اوښکه چې تويه شي، د دوی لپاره نوې ګټه ده.
هره کورنۍ چې داغداره شي، د دوی د ختلو لپاره نوې زينه ده.
خو اوس وخت رارسېدلی چې دا توره او کرغېړنه کړۍ ماته شي.
وخت رارسېدلی چې افغان ځوان وپوهېږي چې ارزښت يې د پيسو له بنډلونو او تشو وعدو ډېر لوړ دی.
ته د مړه کېدو لپاره نه يې پيدا شوی.
ته د جوړولو لپاره پيدا شوی يې.
ستا لاسونه بايد کورونه جوړ کړي، نه قبرونه.
ستا فکر بايد راتلونکی آباد کړي، نه دا چې د نورو د نقشو قرباني شي.

salamwatanam@gmail.com

پرېږدئ چې د وینې سوداګر پوه شي چې ویښ نسل اسانه ښکار نه دی.

پرېږدئ چې پوه شي افغانستان نور د خاموشو قربانیانو نه ختمېدونکی زېرمتون نه دی.

پرېږدئ چې پوه شي هر هغه ځوان چې نه غولېږي، د مرګ د بازار لپاره یوه ستره ماتې ده.

او پرېږدئ چې یو غږ په ټوله دې خاوره کې انګازې وکړي:

افغان ځوان سودا نه دی.

افغان ځوان مهره نه دی.

افغان ځوان د مرګ مزدور نه دی.

افغان ځوان د خرڅلاو وړ نه دی.

او د افغان ځوان وینه باید هېڅکله د جګړې د هېڅ سوداګر او د تباهۍ د هېڅ دلال د معاملې پانګه نه وي.

و این هم لینک نوشتهٔ منسوب به" ن. جلیل زاد" که در حقیقت ترجمهٔ نوشتهٔ بالا از زبان پشتو به دری است، که ترجمه هم توسط هوش مصنوعی صورت گرفته است: افغانستان به قبرهای تازه نیاز ندارد .

قضاوت هم به دوش هموطنان عزیز که به چنین نوشته ها و کاپی ها علاقمند هستند.